

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1910.

Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn, undirskrifuð af konungi 10. desember 1910 (A nr. 12, bls. 34—35).

Bréf stjórnarráðsins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýsla um endurgjald á sveitarstyrk.

1

9. jan.

Hinn 18. marz 1909 beiddist Ásmundur nokkur Björnsson, sem viðurkendir er sveitlægur í Helgustaðahreppi í Suðurmúlasýslu, sveitarstyrks úr hreppssjóði dvalarhrepps síns, Keflavíkurhrepps í Gullbringusýslu, til framfærslu sér og konu sinni sjúkri. Var honum eftir löglegan undirbúning veittur 35 kr. 59 aur. styrkur, sem framfærslusveit styrkþega hefir endurgoldið tregðulaust að $\frac{2}{3}$ hlutum.

Hinn 6. des. 1909 sendi svo hreppsnefnd Keflavíkurhrepps enn kröfu til Helgustaðahrepps útaf sama manni, að upphæð 35 kr. 90 aur., fyrir læknishjálp handa konu hans fyrir tímabilið frá 1. febr. til 6. marz 1909, en kröfu þessa neitaði framfærslusveitin með öllu að greiða, þarsem hún væri of seint fram komin og læknskostnaðarreikningurinn ósundurliðaður. Á seinna stigi málsins var sendur sundurliðaður reikningur yfir kröfuna og þannig bætt úr hinu síðara atriðinu, en um hið fyrnefnda atriði gátu hreppsnefndirnar eigi komið sér saman, og var málið því lagt undir úrskurð sýslumannsins í Suðurmúlasýslu og féll sá úrskurður 26. ág. f. á. með þeim úrslitum, að Keflavíkurhreppur skyldi eigi fá neitt endurgoldið af hinnu umþrættu læknishjálpi. Úrskurði þessum hefir hreppsnefnd Keflavíkurhrepps áfrýjað til stjórnarráðsins með erindi, dags. 11. okt. f. á., sem fylgdi bréfi yðar, herra sýslumaður, dags. 20. f. m., og krafist þess, að Helgustaðahreppur verði skyldaður til að endurgjalda $\frac{2}{3}$ hinnar umþrættu upphæðar.

Eins og áður er tekið fram, sést það greinilega á hinum fyrri ósundurliðaða reikningi, að hann er fyrir tímabilið frá 1. febr. til 6. marz 1909. Hinn síðari reikningurinn ber þetta eigi eins skýrt með sér, því að í honum eru að eins tilfærðar 2 kr. fyrir læknishjálpi í marz 1909. En þarsem skjöl málsins sýna, að hinn síðari reikningur á að eins að vera sundurliðun á hinum fyrri, verður

1 að telja það alveg víst, að fyrir tímabilið eftir 6. marz 1909 hafi engin lækni-
 9. jan. hjálparreikningur komið fram. Nú var umræddum þurfaling eigi veittur styrkur fyrir en 18. s. m., enda sést eigi, að hann hafi beiðst þess fyrir. Allur lækni-
 hjálparkostnaðurinn hefir því verið fallinn á áður en fátækrastyrkurinn var veittur og verður kostnaður þessi þá að teljast persónuleg skuld þurfalingsins við hlutaðeigandi lækni, en slík skuld er framfærslusveitinni óviðkomandi. Það skiftir eigi máli í þessu efni, þótt hreppsnefnd Keflavíkurhrepps kunni að hafa gengið í ábyrgð fyrir læknishjálpi þessari, því að hafi hún gengið í ábyrgðina áður en nokkur læknishjálpi var veitt, eða áður en aðsjónargerð var framkvæmd eða samtímis henni tekið að sér ábyrgð á veittri læknishjálpi, er sú ábyrgð ólögleg gagnvart framfærslusveitinni, þar sem ábyrgðin verður að teljast sveitarstyrkur, en löglegur undirbúningur eigi hafður. Hafi hreppsnefndin hinsvegar gengið í ábyrgð fyrir væntanlegri læknishjálpi samtímis eða eftir að aðsjónargerð var framkvæmd hjá þurfalingnum, er sú ábyrgð þýðingarlaus, þar sem eigi er krafist borgunar fyrir slíka hjálpi eftir þann tíma.

Keflavíkurhreppur getur því eigi fengið endurgoldið neitt af hinni umþrættu læknishjálpi.

Því úrskurðast:

Helgustaðahreppi ber eigi að endurgjalda Keflavíkurhreppi neinn hluta umræddra 35 kr. 90 aur.

Þetta er yður hér með til vitundar gefið til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd Keflavíkurhrepps.

2
 10. jan. **Bréf stjórnarráðsins til sýslumannsins í Árnessýslu um sveitfesti þurfalings.**
 Í öndverðum desembermánuði 1908 var Þórði Magnússyni og Ingibjörgu Jónsdóttur, sem þá bjuggu saman ógift á Tjörn í Stokkseyrarhreppi, eftir löglegan undirbúning veittur 44 kr. 6 aur. fátækrastyrkur úr hreppssjóði dvalarhrepps þeirra, sérstaklega til framfærslu 4 óskilgetnum börnum þeirra á aldrinum 1—11 ára. Þegar styrkur þessi var veittur, var Ingibjörg sveitlæg í Holtamannahreppi hinum forna í Rangárvallasýslu, en Þórður í Rangárvallahreppi í sömu sýslu, og sneri hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps því kröfum sínum útaf styrkveitingunni til þessara hreppa, en kröfur þessar komust aldrei lengra en til sýslumannsins í Rangárvallasýslu, með því að hreppsnefnd Rangárvallahrepps tjáði honum, sem og var rétt, að einhverjir ættingjar þeirra Ingibjargar og Þórðar hefðu endurgoldið Stokkseyrarhreppi hinn veitta styrk. Hreppsnefnd Holtamannahrepps hins forna virðist því eigi hafa fengið vitneskju um styrkveiting þessa fyrir en síðar.

Hinn 2. des. 1909 var Ingibjörgu aftur veittur 25 kr. fátækrastyrkur í Stokkseyrarhreppi. Var þá maður sá, sem hún hafði búið með, andaður, enda